

Bilag 1

Bevillingsregler i Aarhus Kommune

I henhold til Lov om kommunernes styrelse, § 40, stk. 2, er bevillingsmyndigheden hos byrådet. Foranstaltninger, der vil medføre indtægter eller udgifter, som ikke er bevilget i forbindelse med vedtagelsen af årsbudgettet, må ikke iværksættes, før byrådet har meddelt den fornødne bevilling. Dog kan foranstaltninger, der er påbudt ved lov eller anden bindende retsfor- skrift, om fornødent iværksættes uden Byrådets forudgående bevilling, men bevilling må da indhentes snarest muligt.

Byrådet har endvidere mulighed for at bemyndige Magistraten til at meddele tillægsbevillinger inden for hovedkonto 0-6 i tilfælde, hvor beløb fra en drifts- eller anlægsbevilling ønskes overført til en anden drifts- eller anlægsbevilling.

Magistraten har i henhold til vedtægt for styrelsen af de kommunale anliggender i Aarhus Kommune § 7, stk. 2 og 3 over for Byrådet ansvaret for, at ethvert udgifts- eller indtægtsbeløb har hjemmel i årsbudgettet eller anden gyldig beslutning.

Det påhviler herefter de enkelte magistratsafdelinger/institutioner at administrere i nøje overensstemmelse med årsbudgettets forudsætninger og inden for dets rammer.

Driftsbevillinger og styringsprincipper

Driftsbevillinger er ét-årige og afgives i forbindelse med budgetvedtagelsen i oktober gældende for det følgende budgetår. Driftsbevillinger må ikke overskrides, forinden der er indhentet en tillægsbevilling. Tillægsbevillinger til driftsbevillinger kan ifølge Indenrigsministeriets konteringsregler senest gives den 31. december i regnskabsåret.

Forventet regnskab efter 3. kvartal danner grundlag for byrådsindstillinger om tillægsbevillinger som følge af forventede afvigelser fra det ajourførte budget på magistratsafdelingernes driftsområder.

Der skal søges tillægsbevilling til budgettet i forbindelse med ændringer i behov/efterspørgsel efter kommunale serviceydelser, som har konsekvenser i forhold til budgetmål og budgettets materielle forudsætninger, bevillingsmæssige konsekvenser som medfører mer- eller mindreudgifter/-indtægter samt bevillings- og rammemæssige konsekvenser i relation til budgetmodeller m.v.

Afdelingerne kan ikke inden for bevillingen indlede nye aktiviteter uden byrådets godkendelse. Magistratsafdelingerne er således bundet til målene og de materielle forudsætninger i budgettet, dvs. de formål og dispositioner, der har ligget til grund for dets vedtagelse af byrådet.

Decentraliseringen har imidlertid medført, at bevillingsstyringen generelt er hævet til sektorniveau, jf. afsnittet om bevillingsniveau.

Der henvises til den økonomiske politik, afsnittene 5 – 7 om økonomisk decentralisering, målstyring og ikke-decentraliserede sektorer.

Anlægsbevillinger og rådighedsbeløb

Anlægsbevillinger til anlægsindtægter eller anlægsudgifter kan være ét- eller flerårige og kan afgives på ethvert tidspunkt i regnskabsåret.

Det er imidlertid en forudsætning for anlægsarbejdets igangsætning, at der både foreligger en anlægsbevilling, og at der er afsat de(t) nødvendige rådighedsbeløb til anlægsarbejdets forbundne udgifter og indtægter. Rådighedsbeløbet afsættes som hovedregel i forbindelse med budgetvedtagelsen, mens bevillingen afgives af byrådet ved konkret afsøgning herom.

Rådighedsbeløbet er afsat i budgettet i faste priser, mens anlægsbevillingen afgives i løbende priser. Omregningen mellem faste og løbende priser sker på baggrund af den forventede pris- og lønudvikling, som den fremgår af det senest vedtagne budgets generelle bemærkninger.

Som udgangspunkt afsættes et rådighedsbeløb og afgives en særskilt anlægsbevilling til hvert enkelt anlægsarbejde. Der er dog mulighed for at fravige denne hovedregel og slå flere anlægsarbejder sammen i ét rådighedsbeløb og én anlægsbevilling, såfremt det drejer sig om mindre ensartede projekter.

Flytning af rådighedsbeløb og/eller bevilling fra et anlægsarbejde til et andet skal godkendes af byrådet, medmindre andet er særskilt besluttet.

Overførsel af uforbrugte rådighedsbeløb og anlægsbevillinger i forbindelse med tidsforskydninger af anlægsprojekter sker i forbindelse med forventet regnskab efter 3. kvartal. Ved overførslen p/l-reguleres rådighedsbeløbene og oftest også bevillingen.

Der aflægges særskilte anlægsregnskaber for de enkelte anlægsprojekter i forbindelse med årsregnskabet når mindst en af følgende forhold er opfyldt 1) anlægsprojekter med bruttoudgifter på over 50 mio. kr., 2) anlægsregnskaber for alment boligbyggeri opført efter reglerne i Almenboligloven, 3) anlægsregnskaber, hvor der er stillet krav om et selvstændigt anlægsregnskab, samt 4) anlægsregnskaber, hvor der på den ene eller anden måde er problematiske forhold vedrørende de materielle forudsætninger, økonomi, projektets realisering o.l. I disse tilfælde skal der fremsendes særskilt anlægsregnskab til byrådets godkendelse senest tre måneder efter anlægsarbejdets afslutning.

Som hovedregel finansieres eventuelle merudgifter i forhold til rådighedsbeløbet vedrørende et anlægsprojekt indenfor magistratsafdelingens egen økonomiske ramme, mens eventuelle mindredgifter tilfalder kommunekassen. På områder, hvor flere afsatte rådighedsbeløb samlet har karakter af et "rammerådighedsbeløb", kan overskydende rådighedsbeløb dog overføres til andre anlægsarbejder inden for samme "ramme".

Såfremt finansiering af et anlægsprojekt sker ved fremrykning af rådighedsbeløb, belastes kommunekassen likviditetsmæssigt på et tidligere tidspunkt end oprindeligt budgetteret. Der skal derfor anvises finansiering til dækning af kommunens mer-renteudgifter. Kompensationen udgør til den enhver tid gældende interne realrente.

En anlægsbevilling kan afgives som en KB-bevilling (Kapital Bevilling). Dette betyder, at anlægsbevillingen er givet i forbindelse med årsbudgettets vedtagelse. En KB-bevilling gælder kun for det pågældende regnskabsår, og regnskab aflægges som et almindeligt anlægsregnskab i forbindelse med den samlede regnskabsaflæggelse.

Beløb på en KB-bevilling kan ikke uden byrådets godkendelse overføres til andre konti. Der er mulighed for overførsel af uforbrugte midler på KB-bevillinger fra ét år til et andet.

KB-bevillinger anvendes typisk i forbindelse med tilbagevendende anlægsarbejder, som har karakter af vedligeholdelse af eksisterende anlæg, så som mindre vejarbejder, modernisering og genopretning af daginstitutioner, skoler mv.

Leje og leasing

Indgåelse af leje og leasingaftaler opfattes som lån, når disse erstatter en kommunal anlægsudgift. Anlægsudgifter i forbindelse med kontraktlige forpligtelser vedrørende leasing/leje, skal derfor være indeholdt i budgettet eller på anden vis være godkendt af byrådet. Dette gælder for både decentraliserede områder og områder uden decentralisering.

Økonomisk decentralisering

Byrådet har vedtaget en økonomisk decentralisering - helt eller delvist - på hovedparten af de kommunale driftsområder. Det betyder, at bevillingsniveauet generelt er hævet til sektorniveau, og at magistratsafdelingerne kan disponere herunder, jf. afsnittet om bevillingsniveau.

Den økonomiske decentralisering giver forvaltningerne og institutionerne nogle frihedsgrader. Disse frihedsgrader er konkret fastlagt af byrådet for de enkelte ordninger ved byrådsvedtagelse af indstillinger om indførelse af decentraliseringsordninger.

Det fremgår af bevillingsoversigten, hvilke sektorer der er decentraliseret og hvilke sektorer, der ikke er decentraliseret.

For sektorer, hvor decentraliseringen kun omfatter dele af sektoren, kan det også aflæses i bevillingsoversigten, hvilke områder der er decentraliseret. I bevillingsoversigten vil en delvist decentraliseret sektor i givet fald være opdelt i minimum to undersektorer - én der er decentraliseret og én der ikke er decentraliseret.

Decentraliseringen har betydet, at byrådet er gået over til nettobudgettering, hvilket betyder, at byrådet alene tager bevillingsmæssig stilling til størrelsen af nettoudgifterne, dvs. udgifter fratrukket indtægter. Dette giver den decentraliserede enhed mulighed for at anvende eventuelle merindtægter inden for fastsatte retningslinjer uden at skulle i Byrådet.

Desuden indebærer decentraliseringen retten til (inden for fastsatte grænser) at overføre uforbrugte midler til det/de følgende år - og ligeledes en låneadgang mellem årene. Rent regnskabsteknisk sker overførslen af et års driftsresultat via tillægsbevillinger.

De enkelte decentraliseringsordninger giver normalt ret til at overføre underskud/overskud på 10 pct. af nettorammen mellem årene, og det akkumulerede underskud/overskud må maksimalt udgøre 20 pct. af nettorammen.

Overførselsadgangen giver de decentraliserede enheder mulighed for at spare op til større investeringer og dermed bedre ressourceudnyttelse end ved den tidligere bevillingsstyring, hvor bevillingen bortfaldt, hvis den ikke var brugt inden årets udgang.

30. juni 2017

Endelig medfører decentraliseringen adgangen til at foretage overførsler mellem løn og øvrig drift.

Med de nævnte frihedsgrader påhviler det fortsat den enkelte afdeling at sikre overholdelsen af budgettet samt at fremsende indstilling til Byrådet om eventuelle afvigelser.

Bevillingsniveau (drift)

Decentraliseringen betyder, at bevillingsniveauet generelt ligger på sektorniveau, hvilket giver forvaltningerne en vis grad af frihed inden for sektorniveauet.

Decentraliseringen indebærer, at magistratsafdelingerne har mulighed for - uden byrådsgodkendelse - at flytte beløb mellem underkonti inden for den decentraliserede sektor (omplaceringer), og at det kun er afvigelser på bevillingsniveauet, der skal forklares overfor byrådet.

Betingelsen er, at de omplacerede beløb anvendes til gennemførelse af allerede godkendte aktiviteter **og budgetmål**, at der ikke sker væsentlige ændringer af budgettets materielle forudsætninger, og at udgifts- og indtægtssummen på bevillingsniveauet overholdes.

Fastlæggelsen af bevillingsniveauet betyder endvidere, at der ikke kan flyttes beløb fra en sektor til en anden sektor uden byrådsgodkendelse. Dette gælder, hvad enten sektoren er defineret som decentraliseret eller ikke-decentraliseret.

Lønsumsstyring

Lønsumsstyring indebærer i modsætning til den tidligere normeringssyring, hvor de forskellige sektorer bliver styret efter en centralt fastsat personalenormering, at der i stedet styres efter en decentral lønsum for den enkelte enhed.

Overgangen til lønsumsstyring på de decentraliserede områder betyder, at de enkelte områder ikke nødvendigvis anvender det samme beløb til lønninger fra år til år. Dels kan der i nogle år være en 'dyrere' sammensætning af personalet end i andre år - og omvendt, og dels har de decentrale områder som nævnt i afsnittet om økonomisk decentralisering ret til at overføre mellem løn og øvrig drift.

Det betyder konkret, at et område eksempelvis kan vælge at bruge flere penge på anskaffelser og færre på løn, eller omvendt at ansætte flere medarbejdere mod til gengæld at begrænse udgifterne på et andet område.